
Vicent Ferrer va ressuscitar els morts

Autor:

Data de publicació: 09-06-2014

El pare d'un nen determinat havia donat allotjament a Vincent mentre estava en un viatge missioner.

La seva dona, una dona virtuosa, va patir mals atacs de nervis, i de vegades estava a prop de la bogeria. Al seu retorn d'escoltar un dels sermons de Vincent, el pare va trobar una terrible tragèdia. La seva dona s'havia tornat boja, va tallar la gola del seu fill petit, després va tallar el cos del nen i va rostir una part d'ella, que després va tractar de servir al seu marit.

Quan es va adonar del que havia passat, l'home va fugir amb horror i fàstic de Sant Vicent

Ferrer. Vincent li va dir que-com en el cas del jueu aixafat la tragèdia seria per la glòria de Déu. Sant Vicenç va anar amb el pare de tornada a la casa i va resar mentre recollia les peces sagnants junts. Ell li va dir al pare: "Si vostè té fe, Déu, que va crear aquesta petita ànima del no-res, el pot portar de tornada a la vida."

Vincent es va agenollar i va resar.

Va fer el Signe de la Creu sobre el cos remuntat. Les peces es van unir, el cos va tornar a fer vida, i Vincent va lliurar al pare un nen viu. Aquest esdeveniment està representat en una pintura de Francesco del Cossa a la Galeria de Nova Imatge del Vaticà. El bisbe Ranzano va afirmar això com un dels miracles presentats en el procés de canonització

Sants que van ressuscitar els morts -La gent va tornar a la vida mitjançant els sants

COMPROMISARIS DE CASP

Per Aragó: Domènec Ram (cunyat de Berenguer, bisbe d'Osca i servidor de Benet XIII), Francesc d'Aranda (cartoixa de Portaceli, servidor de Benet XIII) i Berenguer de Bardaixí (cunyat de Domènec, cavaller, home de lleis i agent de Ferran de Trastàmara).

Per València: Vicent Ferrer (germà de Bonifaci, frare dominic, predicador de fama europea, agent i confessor de Benet XIII), Bonifaci Ferrer (germà de Vicent, cartoixa de Portaceli, conseller i servidor de Benet XIII) i Gener Rabassa (jurista, doctor en lleis de gran fama a tota la Corona d'Aragó).

Per Catalunya: Bernat de Gualbes (poderós conseller de Barcelona, líder dels antiurgellistes a Catalunya, advocat i ambaixador de Benet XIII), Pere de Sagarriga i de Pau (arquebisbe de Tarragona nomenat per Benet XIII, però durant l'interregne al Parlament de Tortosa es mostrà sempre conciliador, inclinant-se fins i tot per Jaume d'Urgell) i Guillem de Vallseca (també jurista i doctor en lleis famós a tota la Corona d'Aragó)

Ressuscitat des dels morts -Històries i miracles En l'Evangeli de Mateu Jesús mana als seus apòstols: "Curar els malalts, ressuscitar els morts, netejar els lepers, llançar diables: allò que lliurement has rebut, lliurement has de donar." (Matt 10:8). Per tant, donat el comandament de Jesús, realment no és estrany llavors que molts dels sants se'ls va donar la gràcia de Déu per realitzar miracles extraordinaris, fins i tot elevar els morts de tornada a la vida. Aquest article

se centrarà en l'augment dels morts. Començant pels apòstols, llavors llegim en fets 9:40 com Pere va ressuscitar Tabitha dels morts (Tabitha és Dorcas en grec), i en els fets 20:12 llegim com Sant Pau va ressuscitar Eutychus dels morts. Després dels apòstols, els sants van continuar segueixen l'ordre de Jesús per "curar els malalts i ressuscitar els morts."

L'excel·lent llibre "Saints Who Raised The Dead" (Tan Books, Father Alfred J. Hebert S.M., 2004) documenta més de 400 històries reals de miracles de resurrecció en la vida dels sants. Alguns dels molts sants que figuren en aquest llibre són: Sant Francesc de Paola, Venerable Joan Baptist Tholomei, Sant Bernat de Siena, Sant Joan Capistrano, Sant Francesc de Paola, Sant Josep de Cupertino, Sant Pere d'Alcantara, Sant Domènec, Sant Ignasi Loiola, Sant Felip Neri, Sant Pau de la Creu, Sant Joan Bosco, Sant Joan Salomoni, Sant Ignasi Beneït Constantí de Fabrino, Sant Sadoc i Companys, Beat Mark de Mòdena, Beneït Ceslas, Beneït Agustí de Bugela, Colomb a de Rieti, Santa Rosa de Lima, Sant Martí de Porres, Sant Francesc Solanus, Marianne de Jesús de Quito, Sant Sebastià d'Apparizio, Sant Bernat d'Abbeville, Sant Stanislaus de Cracòvia, Sant Jaume de Tarentaise, Sant Ciril de Constantinoble, Sant Peregrine, Sant Felip Benizi, Bl. Peter Armengol, Beneïda Eustachio, St. Gerard Majella, St. Charbel Makhlouf, St. Padre Pio, Santa Margarida de Cortona, Sant Fèlix de Cantalice, Santa Rosa de Viterbo, Sant Pau de San Severino, Sant Hyacinth, Sant Lluís Bertrand, Sant Francesc Xavier, Sant Joan Francesc Regis, Sant Andreu Bobola; Sant Francesc Jeroni, el germà Antony Pereyra, i Sant Patrici, l'apòstol d'Irlanda, per nomenar només uns pocs. Però aquí ens centrarem només en un dels molts sants que van ressuscitar gent dels morts, Sant Vicent Ferrer. Sant Vicent Ferrer i les històries dels que va ressuscitar dels morts

Un dels majors miracles obrers-thaumaturges en la història de l'església catòlica va ser el sacerdot dominicà Sant Vicent Ferrer (1350-1419).

Es va traslladar en el centre d'atenció davant la gent corrent i el gran del món. Una vegada va convertir 10.000 jueus alhora marxant a la dreta en la seva sinagoga i predicant a ells; els jueus van convertir la seva sinagoga en una Església Catòlica.

Tan gran un missioner va ser Sant Vicent Ferrer que només es pot comparar amb els 12 apòstols.

Els seus èxits van ser increïbles i rars en tota la història de l'Església; la seva història de vida conté una història sorprenent rere l'altra, moltes d'aquestes estan documentades en el llibre "Sant Vicent Ferrer -L'Àngel del Judici" del pare Andrew Pradel, O.P. Quan Sant Vicent Ferrer tenia 46 anys, patint una malaltia greu, el nostre Senyor li va aparèixer, acompanyat de Sant Francesc i Sant Domènec; El nostre Senyor li va dir a Vicent, entre altres coses, "Sorgeix, llavors, i anar a predicar contra el vici; per a això he triat especialment a vostè. Exhortar els pecadors al penediment, perquè el meu judici està a la mà". El nostre Senyor li va dir a Sant Vicenç que la seva predicació abans de l'arribada de l'Anticrist seria per a la humanitat una ocasió misericordiós de penediment i conversió.

Durant aquesta visió Sant Vicent es va curar immediatament.

Dos anys més tard, el 1398, se li va donar permís per començar el seu apostolat de predicació.

Sant Vicenç va viatjar per tot Europa occidental predicant penitència, atraient enormes multituds, i seguit per milers de deixebles. Va convertir Sant Bernat de Siena i la Beneïda Margarida de Savoia. Vicent tenia el do de les llengües; predicant en el seu llenguatge valencià va ser entès allà on anava; i en conversa parlava francès, italià, alemany o anglès tan fluidament com la seva llengua materna. Sant Vicent Ferrer es va identificar com "L'Àngel del Judici" i va predicar com si la fi del món estigués a prop.

Alguns dirien que ja que no va acabar passant, Vicent, almenys en aquest sentit, va fracassar com profeta. Sembla que hi ha una resposta senzilla: Totes aquestes profecies o prediccions dels individus estan condicionades a la reforma i la penitència. A través de les paraules tronades de Vicent i els resultats de la seva predicació, la fi del món es va retardar simplement de nou. Molts dels que estan informats en els camins de Déu, de profecia i reparació, creuen que això probablement ha passat més d'una vegada en la història del món. Per citar dos exemples de la Sagrada Escripura: Jerusalem es va salvar una i altra vegada abans de la seva destrucció final pels romans i també la ciutat de Ninevah es va salvar a través de la conversió del poble a causa de la predicació de Jonàs el profeta.

Alguns ho considerarien una estimació conservadora que Sant Vicent Ferrer va convertir 25.000 jueus i 8.000 moros; el seu nombre total de conversions va ser d'unes 200.000 ànimes, entre elles moros, jueus, herets i catòlics apòstols. A

Tolosa va parlar sobre la Passió durant sis hores sense descans davant d'una multitud de 30.000 persones a la plena Place St. Etienne. Quan va cridar: "Arise you dead, and come to Judgment!" tota la multitud va caure a la cara demanant misericòrdia.

Aprendre sobre les moltes altres meravelles de Sant Vicenç fa que sigui més fàcil acceptar els relats dels seus miracles de la mort a la vida. L'Acta Sanctorum registra 873 miracles realitzats pel sant, però en realitat n'hi havia molts més. El 1412 el mateix Vicent va dir a una multitud: "Déu ha forjat en la seva misericòrdia, a través de mi un pecador miserable, tres mil miracles." Després d'això Vicent va viure set anys més, que va ser un període de miracles encara més grans.

Els hagiògrafs bollandistes parlen de 70 persones que van ser lliurades de possessió diabòlica per Sant Vicent Ferrer. Tenia tal poder sobre els diables que sovint era suficient perquè toqués una persona posseïda perquè fos alliberat; en altres ocasions, una persona posseïda seria alliberada del diable simplement en anar al mateix lloc on Vicent era o fins i tot simplement quan es va pronunciar el nom de Vicent.

Sant Antoni (Antonin), arquebisbe de Florència, un altre dominicà d'uns 30 anys quan Vicent va morir, va declarar que Sant Vicenç havia ressuscitat 28 persones dels morts. Però altres van afirmar que l'estimació de Sant Antoni es va quedar molt per sota del nombre real elevat. Potser hi ha certa confusió en distingir aquells Vicent ressuscitats personalment durant la seva vida i els ressuscitats a través de la seva intercessió després de la seva mort. L'autor, el P. Andrew Pradel, afirma que Sant Vicent Ferrer "va ressuscitar més de 30 persones durant la seva vida".

Prop de Palma de Mallorca Sant Vicent Ferrer va patir una tempesta per predicar des d'un moll. A Beziers va aturar una inundació. A les portes de Vannes va curar un gran nombre dels malalts. A Guerande va entregar un home posseït pel diable i més mort que viu. A França va tenir els vencedors britànics a Caen pregant juntament amb els francesos derrotats per un home malalt, que llavors estava curat--i tots ells, enemics o no, cridats d'alegria. A Leride va curar un ximple en presència del rei.

Sant Vicent Ferrer és sovint fotografiat amb ales.

Multitud de persones l'han presenciat, enmig de la predicació, de sobte assumeixen ales i volen per ajudar a alguna persona que pateix; tornaria de la mateixa manera i continuaria predicant. En algunes ocasions, quan Sant Vicenç estava esgotat, encarregaria a algú més que anés a fer miracles; l'ajuda ho faria. Vicent va dir una vegada a un principiant, Alphonso Borgia, "Vostè es convertirà en Papa i em canonitzarà."

Uns anys més tard aquest principiant, llavors el Papa Callixtus III, va fer exactament això. Vicent també va dir a Sant Bernardine de Siena que ell (Bernardine) seria canonitzat davant d'ell mateix- i així va passar. Una vegada que una dona silenciada li va signar, i després va parlar, demanant discurs i pa. Va prometre el seu pa, però va recuperar el seu discurs, dient que ella faria mal ús d'ella. Va fer bella una dona lletja que havia estat colpejada pel seu marit per la seva aparença.

Aprenem de Sant Vicent Ferrer que mai s'ha de burlar dels regals que Déu ha donat als seus sants.

Com ha passat en casos similars, en una ocasió un noi fingia estar mort, mentre els seus amics s'ensorrava. Sant Vicenç es va inclinar i va sacsejar un cadàver! Vicent va dir: "Ell fingia estar mort per divertir-te, però el mal ha arribat sobre ell; és mort!" Es va erigir una creu per commemorar l'esdeveniment. Esdeveniments com aquest poden salvar moltes ànimes inculcant en ells una por saludable del Senyor.

A Pampeluna un home innocent acabava de ser condemnat a mort. Sant Vicenç sabia de la seva innocència i el va suplicar, però en va. A mesura que la processó va portar el pobre home a la bastida, es van trobar amb una altra processó, la d'un home ja mort. El cadàver estava sent suportat en una llitera fins al lloc de l'enterrament. Vicent semblava tenir una inspiració sobtada. Es va aturar de sobte i es va dirigir al cadàver: "Ja no tens res a guanyar mentint. És culpable aquest home? Contesta'm!"

L'home mort es va asseure, i després va parlar les paraules: "Ell no ho és!"

Quan l'home va començar a instal·lar-se de nou en la seva llitera, Vicent es va oferir a recompensar-lo pel seu servei. Li va donar l'oportunitat de romandre viu a la terra. Però l'home va tornar a esponderar: "No, pare, perquè estic segur de la salvació." Amb això va tornar a morir com si se n'anava a dormir, i van portar el seu cos al cementiri.

En un altre miracle acreditat a Vicent, el Venerable Pare Micon s'informa que un nombre de testimonis, reunits a Lleida

abans de l'Església de Sant Joan, van veure Vicent trobar-se amb un cadàver allà. Amb el signe de la Creu Vicent va tornar el cadàver viu als seus peus. Els Pares del convent de Calàbria van donar garanties d'aquest miracle.

En un altre informe un sacerdot va jutjar un nen per ser mort. Tot el cos del nen estava embolicat i trencat. Es va fer un vot, i el nen va ser restaurat a la vida. No se sap amb certesa si aquest és el mateix nen que en el següent miracle.

Cinquanta anys després de la mort de Vicent, el jove Jean de Zuniga, fill de Don Alvar de Zuniga, duc de Placencia i Arevola, i de la seva duquessa, Leonor de Pimentel, va morir a l'edat de 12 anys. El confessor de la duquessa, Jean López de Salamanque, O.P., va aconsellar a la noble dama que invoqués el seu company dominicà, el recentment canonitzat Vicent Ferrer.

La mare va fer un vot per construir una església i un convent en honor de Sant Vicenç.

Tan aviat com ella havia formulat el seu vot, el noi va tornar a la vida. Aquest noi es va convertir en el Gran Mestre d'Alcantara, l'arquebisbe de Sevilla, i cardenal. La duquessa es va dedicar molt a Vicent i va desitjar ferventment que s'escriessin la seva vida, virtuts i miracles. Quan es va celebrar una gran cerimònia a la catedral acabada, el duc i la duquessa van presentar el seu fill, i el noi ressuscitat va entendre tot sobre la seva reanimació.

El dia de la festa de Sant Vicent Ferrer en aquella mateixa catedral, el predicador programat va emmalaltir i no va aparèixer. Però un predicador meravellós, encantador i desconegut, va desaparèixer misteriosament després de donar-li el seu sermó. Molts creien que era Vicent tornar els honors que li van donar.

Hi ha dos relats diferents dels mateixos o molt similars miracles.

En un compte Vicent va convocar un home mort en el camí a l'enterrament per donar fe que Vicent era l'Àngel del Judici". En un altre relat, va ser una dona que va ser convocada. (Atès que Vicent va realitzar un gran nombre de miracles de molts tipus, és possible, encara que sigui improbable, que va realitzar aquesta acció en més d'una ocasió.)

En una ocasió en què Sant Vicenç predicava a milers a Salamanca, de sobte es va aturar i va dir: "Jo sóc l'Àngel de l'Apocalipsi i estic predicant el judici!" Després va dir: "Alguns de vosaltres us apropen a la porta de Sant Pau, i trobareu una persona morta suportada a les espatlles dels homes en el camí a la tomba. Porta el cadàver fins aquí, i sentiràs la prova del que et dic".

Els homes van anar en el seu encàrrec, la multitud va esperar, i aviat el bier va ser portat amb una dona morta sobre ella. Van ressuscitar les escombraries i la van configurar perquè tots poguessin veure. Sant Vicenç bade el seu retorn a la vida, i la dona morta es va asseure.

"Qui sóc jo?" Vicent li va preguntar.

Ella va respondre: "Tu, pare Vicent, ets l'Àngel de l'Apocalipsi, com ja li has dit a aquesta vasta assemblea."

En el cas de la dona, després del seu testimoni va morir de nou. En un altre relat gairebé idèntic, aquesta vegada era un home, Vicent li va preguntar quina era la seva preferència, viure o morir de nou. L'home va demanar viure, i Sant Vicent va respondre: "Llavors sigui així!" Es diu que l'home va viure molts anys més.

Un altre miracle sembla implicar un jueu. (Recordem que Vicent va convertir 25-30.000 Jueus. S'informa que en una església de Vera Cruz una sèrie de petites creus blanques una vegada va caure sobre els jueus en la congregació.)

Hi havia un jueu ric d'Andalusia, anomenat Abraham, que va començar a sortir d'una església amb ràbia mentre Vicent predicava. Al jueu no li agradava el que estava escoltant. Mentre alguns peo-ple a la porta s'oposaven al seu pas, Sant Vicent cridava: "Deixa'l anar! Veniu tots alhora, i deixeu el passatge lliure!" La gent va fer el que va ordenar, i en el moment en què el jueu va marxar, part de l'estructura del porxo va caure sobre ell i el va aixafar fins a la mort. Llavors el sant es va ressuscitar de la seva cadira i va anar al cos. S'hi va agenollar en l'oració. Abraham va arribar a la vida, i les seves primeres paraules van ser: "La religió dels jueus no és la veritable fe. La Veritable Fe és la dels cristians."

En memòria d'aquest esdeveniment el jueu va ser batejat Elias (en honor al profeta que havia ressuscitat el nen dels morts). El nou convers va establir una base pietosa a l'església de l'"accident" i el miracle. El relat del bisbe Peter Ranzano va ser utilitzat per a aquesta versió del miracle.

El pare d'un nen determinat havia donat allotjament a Vicent mentre estava en un viatge missioner.

La seva dona, una dona virtuosa, va patir atacs de nervis, i de vegades estava a prop de la bogeria. Al seu retorn després d'escoltar un dels sermons de Vicent, el pare va trobar una terrible tragèdia. La seva dona s'havia tornat boja, va tallar la gola del seu fill petit, després va tallar el cos del nen i va rostir uns troços, que després va tractar de servir al seu marit.

Quan es va adonar del que havia passat, l'home va fugir amb horror i fàstic a buscar a Sant Vicent Ferrer. Vicent li va dir que com en el cas del jueu aixafat la tragèdia seria per la glòria de Déu. Sant Vicenç va anar amb el pare de tornada a la casa i va resar mentre recollia les peces sagnants, i li va dir al pare: "Si vostè té fe, Déu, que va crear aquesta petita ànima del no-res, el pot portar de tornada a la vida."

Vicent es va agenollar i va resar.

Va fer el Signe de la Creu sobre el cos reconstruït. Les peces es van unir, el cos va tornar a fer vida, i Vicent va lliurar al pare un nen viu. Aquest esdeveniment està representat en una pintura de Francesco del Cossa a la Galeria de Nova Imatge del Vaticà. El bisbe Ranzano el va confirmar com un dels miracles presentats en el procés de canonització de S. Vicent.

Alguns es poden sorprendre en saber que ell per sobre del miracle deixà aquesta meravella.

Sant Francesc de Paula va restaurar un xai dels seus mers ossos i folre polar, i al palau del rei de Nàpols va reviure un peix ja cuit; A més, Sant Felip Benizi va restaurar un nen parcialment devorat per un llop. Una meravella similar va ser treballada per a un jove que estava amb els seus pares en un grup de pelegrins de camí al famós santuari de Santiago (Sant Jaume) de Compostel·la a Espanya. Es van aturar a La Calzada, on el jove va ser falsament acusat i penjat. Els pobres pares desconcertats van continuar el seu pelegrinatge, i en el seu viatge de tornada es van sorprendre en trobar el seu fill encara viu vuit dies més tard. Potser va ser una recompensa per les seves llàgrimes i per continuar fidelment al santuari amb esperança, en lloc de sucumbir a la rebel·lió i el dolor.

Però la història va més enllà d'aquesta meravella. Quan la mare del noi es va afanyar a dir-li al magistrat (estava a sopar), el magistrat va dir: "Dona, has d'estar enfadada! Tan aviat crec que aquests pullets que estic a punt de menjar són vius, ja que un home que ha estat abatut durant vuit dies no és mort". En les seves paraules, els pullets del plat es van ressuscitar amb vida. Hi va haver una gran processó amb els ocells vius al santuari de Sant Jaume a Compostella. Els bollandistes relacionen aquest miracle, igual que molts altres autors. I hi ha hagut altres miracles similars a ella en la vida dels sants.

Cal assenyalar que cap d'aquests miracles es va realitzar pel mer sensacionalisme, que els sants menyspreen.

Es van treballar per a diversos bons propòsits, especialment la conversió de pecadors i l'enfortiment de la fe. Com sant Vicent li va dir al pare desconcertat, els miracles es treballen per a la glòria de Déu. Això també va ser declarat per Crist a la tomba de Llätzer, i als seus apòstols. Els poders dels sants estan, per descomptat, limitats per Déu, als quals tot el poder pertany. En cas contrari, amb poders sense restriccions, els sants podrien ser "com a déus".

L'hagiògraf Henri Gheon relata que Pere Fages, un investigador pacient, va trobar i va visitar la casa de l'últim miracle relacionat de Sant Vicenç.

Va descriure l'habitació, la col·locació del forn i l'habitació inferior, on una part del nen va ser servida a taula. El lloc no havia canviat des del segle XV. Hi ha una capella i dues inscripcions, una a l'interior i una altra a fora, donen fe de la veritat del miracle.

Sant Vicent Ferrer va morir a Vannes, Bretanya, França el 1419, i el procés canònic a Vannes va treure a la llum un increïble nombre de meravelles, incloent un sorprenent nombre de resurrecció dels morts. En l'obra francesa "Histoire de St. Vincent Ferrier" de Pere Fages, O.P., hi ha una sèrie de relats dels morts ressuscitats a través de Sant Vicenç. A més, Sant Antoni, O.P., un contemporani de Vicent, va dir que va ressuscitar 28 dels morts, però altres van afirmar que aquest recompte quedava molt lluny del nombre real. Sense tenir en compte el fet és que Sant Vicent Ferrer va tornar a la vida almenys dues dotzenes de persones, tot per la major glòria de Déu i la conversió de pecadors. -Sant Vicent Ferrer, pregueu per nosaltres!

Fonts primàries: -"Sants que van ressuscitar els morts" - pel pare Alfred J. Hebert S.M., Tan Books, 2004- (Originalment publicat per Tan Books el 1986 sota el títol "Raised From The Dead")-"Sant Vicent Ferrer -L'Àngel del Judici" pel pare Andrew Pradel, O.P., Tan Books.

